

beredte, enten paa den ene eller den anden Side, naar vi se Krigens Gang falde ud til Held for den ene eller anden Magt, eller stille os der, hvor vi tro, at Styrken er. Nej, hvis man mistænker os derfor, er vor Neutralitet brudt af os selv, endnu før Krigen bryder ud, og derfor maa vi ved enhver militær Foranstaltning her i Landet nødvendigvis forudforud, at den Regering, som sidder til Rors, til enhver Tid er sig disse Pligter bevidst mod vort Folk og vort Fædreland, denne Forpligtelse til at bibringe Europa den faste og inderlige Tro paa, at vi ville være neutrale og kun ville dette. Jeg spørger den ærede Minister, om han mener, at den provisoriske Regering, som har gennemført de militære Foranstaltninger her i Landet, har bibragt Europa en saadan Tro. Jeg tror nej. Hvis den nemlig havde bibragt Europa den Tro, at vor Neutralitet var sikker — sikker og nødvendig, som Haabet om vor Selvstændighed er stærk —, saa var det umuligt, at hele Europas Presse til enhver Tid, naar der kommer Uro, kunde udpege os som en af dem, der ere henregnede til Alliance det ene Sted eller det andet. Nej, tværtimod. Europa har hidtil alt andet end troet paa vor Loyalitet med Hensyn til Neutralitetens Opretholdelse, og enhver Regering, som er fulgt efter den provisoriske, har modtaget den sørgelige Arv, den igen at skulle søge at skabe Tro til vor Ærlighed og Loyalitet rundt omkring i Europa. Dette er det første og vigtigste Skridt. Hvorledes det skal gøres, og hvad der fordres af en neutral Stat, kan den ærede Minister, som ikke synes at kende det, faa at vide af den fungerende Udenrigsminister først og dernæst af den ærede Justitsminister, som begge ville belære ham om, hvad Folkeretten kræver i saa Henseende. Hvis han ikke lægger disse Tanker til Grund for de Planer og Forslag, han kommer med her i militær Henseende, vil jeg sige, at saa gør han Uret imod vort Folk, thi han forskærtser vort Folks fremtidige selvstændige Bestaaen, og i hvert Tilfælde vil han her møde den allerbestemteste Modstand.

Fogtmann: Ledemotivet i Koncerten, der har lydt under disse Forhandlinger, forekommer mig utvivlsomt at have været Jærnbansespørgsmaalet, og det glæder mig for saa vidt, som jeg da ikke skal forstyrre den almindelige Harmoni. Det er kun et Par lokale Jærnbansespørgsmaal, jeg har Lyst til at omtale. Det er ogsaa ret naturligt, at Opmærksomheden i større og

større Grad hendrages paa Jærnbansespørgsmaalet, efterhaanden som Jærnbanevæsenet udvikler sig til at blive en saa betydelig Institution i Staten, og det er ikke mindre rimeligt, naar man staar over for en Regering, som ikke har noget Program. Vi maa prøve os frem med den og manøvrere med Tingene. Derved vil vel saa Tid efter anden Ministeriets Stilling og Program udforme sig ret naturligt.

Det ene af de paagældende Spørgsmaal angaar en Holdeplads. Der er en hel Del af Medlemmerne i denne Sal, der i en Række af Aar have stemt og atter stemt for at faa forskellige Holdepladser oprettede rundt om i Landet eller faa Billetsalgssteder forandrede til Holdepladser. Det har knebet svært, og hver Gang vi have faaet en ny Indenrigsminister, have vi tænkt: Nu kommer der vel lidt Fart i Spørgsmaalet. Men det er blevet ved det samme. I Aar have vi igen faaet en ny Indenrigsminister, og det forekommer mig, at der nu dæmrer en lille Lysning. Jeg lagde nemlig Mærke til en Udtalelse af Ministeren, da han forleden svarede Rigsdagsmanden fra Sorø (P. Christensen) paa hans Henstilling om at faa Iltoget til at holde ved Fjennesløv Holdeplads. Den højtærede Minister svarede efter Tidenden: „Jeg skal dernæst sige, at vi i en nær Fremtid kunne vente, at der oprettes Holdepladser andre Steder paa denne Bane, og med hvilken Hjemmel o. s. v. Denne Sætning vil jeg gerne tage til Indtægt. Jeg haaber, at Ministeren ikke har kastet sin Forkærlighed udelukkende paa Korørbanen, men vil følge det Princip, som en Del af vore Rigsdagsmænd, og jeg tror, at jeg tør sige Folketinget — efter de forskellige Forhandlinger af Andragender at dømme — bifalder, og som gaar i Retning af Oprettelsen af ikke saa faa Holdepladser, navnlig paa de ældre Jærnbanelinier, der utvivlsomt i den Henseende ere ringere udstyrede end de yngre. Hvad angaar det Spørgsmaal, som gav Ministeren Anledning til at udtale sig saaledes, maa jeg sige, at jeg næsten er tilbøjelig til paa Forhaand at stille mig paa den højtærede Ministers Side over for Rigsdagsmanden for Sorø. Det kan ikke nytte, at vi bestandig ville have Holdepladser, og at alle Togene skulle holde ved disse; jeg kan godt forstaa, at det ikke kan lade sig praktisere. Naar vi ønske ny Holdepladser, er det for den mere lokale Trafiks Skyld, og naar vi ønske Iltoget, er det virkelig for at faa saa hurtigt og sikker Kørsel paa Hovedrouten som muligt. For de mindre Strækninger gælder